

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.101/05

Brčko, 07.06.2005. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. D. iz G. R., zastupanog po punomoćniku O. M., advokatu iz B., protiv tuženog S. H. iz Č., zastupanog po punomoćniku S. M., advokatu iz Kancelarije... BD Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj Mal.133/04 od 25.01.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.06.2005. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj Mal.133/04 od 25.01.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tuženi je obavezan da na ime naknade materijalne štete tužitelju isplati iznos od 610,00 KM, sa pripadajućom zakonskom kamatom počev od 27.06.2002. godine, kao dana kada je pričinjena šteta, pa do isplate, te da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.005,00 KM, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobija tuženi zbog pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se prvostepena presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan.

Nakon što je pobijanu presudu ispitaio u granicama propisanim odredbom člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 5/00, 1/01 i 6/02) a u vezi sa članom 378 istog zakona, ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga.

Prvostepeni sud je obavezao tuženog da tužitelju naknadi materijalnu štetu koja je nastala na ogradi i metalnoj kapiji tužitelja, kada je u iste udario S. M.1 automobilom marke "Lada" (koji se kretao na lokalnom putu G. R. – Č., pa je izbjegavajući da udari u kombajn kojim je upravljao tuženi, skretanjem u desnu stranu sišao sa kolovozne trake, te desnom bočnom stranom udario u željeznu kliznu kapiju a

zatim i u betonsku ogradu) jer je prema navodima obrozloženja presude našao da za takvu odluku ima uporište u odredbama Zakona o obligacionim odnosima, konkretno u odredbi člana 161 stav 2.

Tuženi u žalbi, obrazlažući žalbeni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava ističe da je u ovom sporu kao tuženi trebao i morao biti naveden i S. M.1 koji je svojim vozilom prouzrokovao štetu tužitelju, jer saglasno odredbi člana 178 stav 4 Zakona o obligacionim odnosima za štetu koju pretrpe treća lica, imaoci motornih vozila, dakle tuženi i S. M.1 odgovaraju solidarno.

Ovaj sud nalazi da tuženi osnovano ukazuje na solidarnu odgovornost imalaca motornih vozila, kada štetu pretrpi treće lice (u konkretnom slučaju tužitelj je pretrpio štetu zbog oštećenja njegove klizne kapije i ograde). Međutim, odredba člana 178 Zakona o obligacionim odnosima, koja reguliše odgovornost u slučaju udesa izazvanog motornim vozilima u pokretu, propisuje solidarnu kauzalnu odgovornost imalaca motornih vozila (po pravilima o odgovornosti više osoba za istu štetu) pa oštećeni oštetni zahtjev može usmjeriti prema bilo kom solidarnom dužniku ili istovremeno prema svima. Podnošenjem tužbe samo protiv S. H. tužitelj je odredio da u ovom sporu tužbeni zahtjev upravlja samo prema istom, kao solidarnom dužniku.

Tuženi u žalbi ukazuje i da je istog trebalo obavezati na isplatu manje naknade nego što iznosi šteta, jer to omogućava odredba člana 191 Zakona o obligacionim odnosima za odgovorno lice koje je slabog imovnog stanja, pa bi isplata potpune naknade to lice dovelo u oskudicu, a tuženi je evidentno lošeg imovnog stanja. Kako je primjena navedene zakonske odredbe uslovljena kumulativnim ispunjenjem konkretnih pretpostavki (da šteta nije prouzrokovana ni namjerno ni krajnjom nepažnjom već običnom nepažnjom, da je za štetu odgovorna osoba tako lošeg imovnog stanja da bi ga isplata potpune naknade dovela u oskudicu, a materijalno stanje oštećenog povoljnije i nedosuđivanje potpune naknade ne bi imalo značenje naročitog imovinskog gubitka za istog) a prema činjenicama u spisu predmeta tuženi štetu nije prouzrokovao običnom nepažnjom, to dakle navedeni uslov nije ispunjen, pa ovaj sud prvostepenu presudu nije preinačio saglasno navedenoj odredbi, a uvažavanjem činjenice da je tuženi lošeg imovnog stanja i da naknada dosuđene štete u punom iznosu istog može dovesti u oskudicu.

Kako je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje (koje se u žalbenom postupku u sporovima male vrijednosti ne može preispitivati) pravilno primjenio materijalno pravo kada je obavezao tuženog da tužitelju naknadi materijalnu štetu koju je isti pretrpio, valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Gligorević Ruža